

Vivències

FOREN AQUELLS ANYS, LA DESENA DE 1940 I 1950, L'ÈPOCA DAURADA DEL CLUB POLLENÇA? (i V)

Ramon Reig

Recorda en Miquel "Marjo", que els dies que feren millor "caixa" varen ser els vespres dels funerals de l'amo en Guillem de Ternelles i del pare d'en Lluís Llobera "Lloberina", a part de les begudes es varen servir molts de "bocatas" o entrepans, cosa insòlita, per quant de veïna tenia na Francisca "Canavera" de can Tatoli, on servien berenars i tassons de vi, ja que disposava d'una botiga i bodega.

Tal vegada el Club tingué en aquella època els moments més àlgids, perquè la societat pollencina tenia necessitat de tenir un local de trobada, aquesta societat el propicià, tenint en compte les diferències socials encara existents en aquell temps, tan arrelades com estaven. Hi assistien números de la Guàrdia Civil, com era el Cabo Rodríguez i Gómez de Oropesa i el Sergent Pascual, molt coneguts al poble. El mecànic dentista Miguel Llaneras, natural d'Artà, compareixia per fer la xerrada sobretot amb el Secretari de l'Ajuntament i don Joan Ochogavia "d'Albercuix", a part de que les seves dones Josefa Torrens i Francisca Barceló, que eren molt amigues i mestres d'escola a Pollença. El mestre d'obres Francisco Campins "Ramallet" no faltava mai, feia la breu xerrada i prenia el cafè de dret en dret, sempre tenia feines. Bernadí Albertí "Sergent", Bernadí Solivelles "de Son Marc", Joan Ochogavia "de Ternelles", Pere Antoni Rotger "de les Vaques", no deixaren cap dia. Així com els mercaders, "Buger", "Cuculla", "Ovins", "de l'Hostal". Els barbers, a part de l'amo en Joan "Guapo", que era de la Directiva, entrava i sortia moltes vegades, hi havia Joan Rotger "Betmaria", Joan Cifre "Moliner" que sempre anava acompanyat per Llorenç Villalonga, així com Josep "Torres". Tant Llorenç com Monserrat Villalonga, les visites, les feien espesses vegades durant el dia Bartomeu Alzamora fou tan conegut que prenia part tant en futbol, bicicletes, com comèdies i altres entreteniments, sempre se'l va veure decidit i disposat a ajudar. Actor destacable, home conversador i bon contertulià. L'amo en Guillem Valls del "Cafè del Gall", era jugador de trucs i passava moltes hores, el seu grup ja l'esperava. Era d'aquells homes que no podia faltar. En Pep Bennàssar "Dionís", no deixà de venir-hi i sempre a les mateixes hores, a part que en varies ocasions fou de la Junta. Per certs esdeveniments i en pla de bauxa compareixien Miquel "Marratxo", Pere "Masteguera", Joan Catany i Jaume Sastre "Tiraneta".

L'apotecari de Can Gat, Don Pedro Jaume, casat amb Rosa de Can Damianet, hi compareixia cada dia, a vegades acompanyat pels seus oncles Don Pedro i Don Pep Jaume, telegrafistes. Els industrials Miquel i Bartomeu Siquier, de la ràfia. Don Antoni Cifre "de l'Hotel Cosmopolita", Don Pedro Cànaves "Romí de ca n'Aixut", amb les seves tertúlies parlant d'obres de teatre, ja que ell fou actor i director. De cap al tard, hi venien certs pagesos, Joan de Malagarba, Lluís "Lloberina", l'amo en Biel d'Ariant, l'amo de "ca s'Ou" gairebé sempre amb el ferrer "Ovins", Mateu Moragues, casat amb na "Panxeta", Antoni Tries "de Ca n'Axartell", Joan de "Son Brull", l'amo en Xesc de "Llanaira". Altres vegades se n'ajuntaven molts més. Dels comerciants, tampoc faltà l'amo Ignasi de "Can Defust", que sempre se li va servir la "camamil·la", l'amo del "Beguins" Josep Torrens, Antoni "Vinagre", Josep "Placeta" i els fabricants d'articles de ràfia, titulars de tantes fabriques com es muntaren que absorbí molta mà d'obra. L'amo Andreu "Cristo" també compareixia molts dies, ja que duia negocis amb en

Miquel de Can Suau i l'amo en Guillem de Ternelles. Així com l'amo en Josep "Campet" de la serradora.

El "cuarto de les corbates" tingué uns clients fixxes però a hores distintes, ja que del contrari no hi havia espai per a tots. Don Jaume dels Casals sempre estava acompanyat per Don Ramon de Pedruixella, a part que els dos eren sollerics. El Club comptava amb moltes dependències i tots sabien on es trobava el seu grup. En quant a futbol el que duia tot el moviment era en Pep de cal Lloro, bon jugador, amb en Guillem Cabrer i en Joan Martínez, en Rafel Matheu "Carter" amb el escacs juntament amb en Martí Orell "Denga" i Francisco Cabrer que aleshores tindria vint i pocs anys, també el ferrer "Pataconet", entre altres. En Joan Buadas "Reiet", que també compareixia molt, jugava a escacs o a parxís. Un dels que compartia jugades amb ell era en Guillem Cifre "Casset" de l'Hotel Uyal. En Rafel Cortés, germà de la dona del "Fresquero", casat amb una tal Vallori, compartia conversa i jugades amb el grup. Li unia una certa amistat amb en "Reiet" ja que havia estat cambrer de l'Hotel Maricel. Quan s'obrí l'Hotel del mateix nom a Ciutat se'n tornà amb ell.

Quan al Club demanaven per servir a qualque domicili particular també s'hi acudia. Era un servei extra però estava per complaure als socis que ho demanaven. En certa ocasió, segueix dient en Miquel, que anà a servir un dinar a casa de l'amo en Tòfol Ferragut "de Can Porquer", degut a la vinguda al poble del Príncep Xavier, Cap del Moviment Carlista. Assistiren els pollencins que pertanyien a aquest moviment entre els quals en Joan de "Malagarba". Va ser un dinar amb totes les campanetes. Una sobretaula acollidora a la qual es parlà de les coses pròpies d'aquest moviment.

El Club, a part de cafès i begudes, també tingué "tapeo" els diumenges i festes se serviren en quantitat, sobretot per part de la gent jove, eren moments que s'hi veien moltes parelles, generalment consistia en "ronyons al Jerez", gambes a la planxa, ensaladeta russa, cervell arrebossat. Per aquests dies, tingueren de cambrers de reforç en Simó Ferragut i en Joan Marroig "Lluc". Els dies més forts també en Josep Cànaves "Barretes"; aquest quan en Miquel "Marjo" deixà el Club hi quedà de cambrer.

Per no haver-hi aigua corrent en aquell temps, la que s'emprava pel cafès i per beure era la de Ternelles, que proveïa al poble mitjançant les aixetes. Per rentar i escurar, el Club disposava de la del pou existent a l'entitat. L'aigua es traguava amb gerres de les aixetes, la de davant el portal de l'església o la de la plaça del Mercat. Per aquesta feina tingueren un home de l'Hospici, que ho feia encantat, cobrava dues pessetes per dipòsit, que l'omplia amb unes quantes hores. Aquest home fou tot un personatge, conegut i respectat, era en Llorenç, més conegut per en "Llorençet de la Barbeta", ja que, per no tenir casi barram se tocava el nas amb la punta de la barba. Semblava el personatge del còmic en "Popeye". Si bé tots els xics li demanaven aquella demostració, que ell complaïa, mai no va ser objecte de burla.

Les quotes dels socis no es cobraven a través de banc, com passa en l'actualitat. Els socis havien d'anar a pagar al cobrador que l'entitat tenia designat. Els horabaixes es posava en una de les taules de l'entrada amb la pròpia documentació. Durant el temps de l'estada de cambrer al Club en Miquel "Marjo" hi va conèixer en Miquel Melià i després en Mateu Cerdà "del Forn".

Durant els deu anys que estigué de cambrer al Club, conta en Miquel, que foren d'una gran satisfacció personal per tenir contacte i haver conegut molta gent. Abans havia treballat durant anys a l'Hotel Formentor i a un hotel de Cala d'Or, que regentava Don Ignasi Rotger, començant d'escurador de copes i escalant els llocs pertinents a dins l'hosteleria. Els deu anys que treballar de cambrer al Club foren decisius per emprendre la seva trajectòria a la nova empresa, que completà regentant el bar i restaurant "El

Pozo” de la seva propietat. El seu company i conserge del Club, Manolo Gutiérrez, començà els primers treballs de barber a la barberia de “Can Gericó”, per després estar d’ajudant de cambrer amb el seu cunyat Miquel Sebastià, aleshores Conserge de l’Entitat. És a dir que, quan ell entrà de Conserge, ja tenia amples coneixements de com s’havia de preparar el servei i de la complexitat d’una Societat. Després de catorze anys passà al Bar Juma, allà no tingué cap mena de dificultat. Acabada l’estada ja no seguí més la trajectòria que s’havia marcada. Se dedicà a treballar a la fabricació d’articles per a la construcció, precisament a la societat mercantil Cuixac S.A. on ell va ser un dels socis fundadors juntament amb el seu sogre i cunyat, entre altres.

Miquel “Marjo”, conta anècdotes relacionades amb la seva professió, precisament per ser llarga la seva trajectòria professional. Dos anys abans d’entrar al Club va servir a l’Hotel Cosmopolita, juntament amb en Pere “Masteguera” i dos més, per ordre de Don Ignasi Rotger. Fou al sopar que es va fer degut al retorn del viatge de noces d’en Joan Ochogavia, de “Ternelles”, casat amb na Maria Cerdà Sabater, de Ca’n Pontico”. A Ca n’Adam, el casal de dins l’Horta pollencina, també degut a una reunió d’intel·lectuals, a la qual hi havia l’humanista Joan Estelrich. Recorda Miquel, que, a part dels germans , Pere Antoni i Pep Rotger, de “les Vaques”, ja que ho organitzava Don Ignasi Rotger, hi havia, entre altres, el capellà Don Ramon Cifre “Llaneta” i Don Francisco Bonnín de Correus.

Peu foto:

En Miquel Ferrer “Marjo” duu tota una vida dedicat a l’hostaleria, però no oblida la seva gran afició: la pintura, vàlvula d’escapament de les pesades obligacions que va contraure. A la fotografia, en Miquel davant una de les seves obres, exposada a una de les exposicions que féu al Club Pollença l’any 1949. Foto cedida pel propi pintor.